

Nagy László

Adjon az isten

Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét,
üres vékamba
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámba lángot,
ne kelljen
korán az
ágyra
hevernem,
kérdésre választ
ő küldjön, hogy
hitem széjjel
ne dűljön,
adjon az Isten
fényeket,
temető helyett
életet -
nekem a kérés
nagy szégyen,
adjon úgy is ha
nem kérem.

Csodafiú szarvas

Tavaszkerekedik,

bimbó tüzesedik,

jázminfával fényes

agancs verekedik,

csodafiú-szarvas

nekitülekedik,

nekitülekedik.

Jázminfa virágát

lerágom hajnalra,

inaimmal ugrok

nyárdelelő napba

pörköldök, vékonyodok,

maradok magamra,

maradok magamra.

Vadászok meglőnek,

golyó a szügyemben,

Balatonban a sok víz,

mind az én könnyem,

sírva sírok, sírva sírok,

ha sietek lemaradok,

csodafiú-szarvas

hiába vagyok,

hiába vagyok.

Deresen, havasan

eljön a karácsony,

csodafiú-szarvas

fönláll az oltáron,

szép agancsa gyúlva gyullad:

gyertya tizenhárom,

gyertya tizenhárom.

CSODÁLATOS JÉGVIRÁG

Ó, csodálatos jégvirág,

táncolva megdermedt leány,

fátyolos, csipke-kombinés,

napvilágomnak ablakán.

Csillag-kripta a két szeme,

kialudtak a csillagok,

lángudvarukba éjjelre

meghíva nem ballaghatok.

Ó, csodálatos jégvirág,

mi lesz így velem s teveled?

Ha rádlehelek: tovatűnsz

ha megbűvölsz: megdermedek.

A HÉJA ÉS A SÁRMÁNY

Héja a sármányt öli az égen

levegő-örvényben forog a toll

széjjel a vérgyöngy bokorra koppan,

rejtőző retten, hallom: kidobban

szíve a megütött levél alól.

Marad a szárny és marad a fehér

csipke-mell, megroppant picike vár.

Sírhat az özvegy: vissza sosem jön,

szélben porlad e törvényes földön -

Már nyomorultabb egy hanggal a nyár.

Havon delelő szivárvány

(Részlet)

Ó, havas erdő némasága,

szél se járja

oly igen árva,

csak egy magányos

vörösbegy szálldos

ágról-ágra.

Pereg a hópor,

gyenge-reptű

szárnyatolla

két pici seprű

takarít, csak takarít,

söpri az éhség csillagait,

piros kis őrtűt,

bűvöl-bájol,

hideg vesszőkön,

akár a szívem

jajgatva táncol,

szép napot vár,

végtelenségig fehéredve

ámul a tél, a halál:

micsoda madár,

micsoda madár!